

مطالعه ۵۸ مورد آرتريت روماتوئيد کودکان

در بیمارستان بهرامی

مجله نظام پزشکی

سال سوم، شماره ۳، صفحه ۲۴۱، ۱۳۵۲

دکتر صادق مختارزاده * دکتر محمد پیراسته * * دکتر محمد ملک ***

۳- عفونت: عفونت چند هفته قبل از شروع تظاهرات بیماری در ۱۹٪ تا ۵۷٪ از بیماران وجود داشته و شایعترین عفونت، ابتلا مجاری فوقانی تنفس به بتا استرپتوکوک همولیتیک ذکر شده است، بطوریکه ۳۱ مورد از ۸۵ بیماری که لوکی (۱۵) Lockie شرح میدهد قبل از تظاهرات بیماری، مبتلا به عفونت استرپتوکوک بتا همولیتیک مجاری فوقانی تنفس بوده اند.

۴- ضربه: میان شروع بیماری و ضربه رابطه وجود دارد. در مطالعه‌ای که از یک گروه صد نفری بیمار مبتلا به آرتريت روماتوئيد کودکان در بیمارستان تکراس بعمل آمده چنین مشهود گردید که ۱۱ نفر از مبتلایان مذکور قبل از شروع بیماری متحمل ضربه شده اند در بیماران مورد مطالعه ماسابقه ضربه ذکر نشده است.

۵- عمل جراحی: اعمال جراحی بهر شکل در نزد کودکان عامل مستعدکننده جهت بروز تظاهرات بیماری است، بطوریکه ۱۰٪ از گروه کودکان بیمارستان تکراس که مبتلا به آرتريت روماتوئيد بودند یکماه قبل از شروع بیماری اعمال جراحی روی آنها انجام گرفته بود. (۶ مورد برداشتن لوزه و ۴ مورد عمل جراحی کوچک). در سابقه بیماران ما فقط ۴ مورد عمل جراحی لوزه قبل از بروز علائم وجود داشته است.

۶- رژیم: بنظر نمی‌رسد که بیماری نتیجه کمبود مواد غذایی در خانواده‌های کم درآمد ولی مسلماً کمیت و کیفیت غذایی در شدت بیماری تأثیر دارد.

۷- انتشار جغرافیائی: حداکثر وفور این بیماری از نظر جغرافیائی میان ۵۰ تا ۶۰ درجه عرض شمالی است.

اولین مرتبه کورنیل Cornil در سال ۱۸۶۴ آرتريت روماتوئيد کودکان را شرح داده و در سال ۱۸۹۰ دیامنت برگر Diamenth Berger (۱۱-۱۰) ۲۶ مورد از این بیماری را گزارش کرده و در سال ۱۸۹۷ وردیک استیل Werdik Still (۱۶) شکل مخصوصی از بیماری را که مخصوص کودکان کم سن و سال است منتشر ساخت. در مدت ۱۰ سال از تاریخ ۳۷/۳/۹ تا ۴۷/۵/۱۵ پنجاه و هشت کودک مبتلا، ۴۲ نفر پسر و ۱۶ نفر دختر در بیمارستان بهرامی دانشکده پزشکی تهران بستری شده اند که کوچکترین مورد از اینها شیرخوار ۱۸ ماهه و مسن‌ترین بیماران، ۱۶ ساله بوده است.

در این مقاله ضمن بحث مختصری درباره آرتريت روماتوئيد خصوصیات شرح حال بیماران خود را متذکر خواهیم شد.
علت بیماری:

علت واقعی کسالت شناخته نشده ولی عوامل متعددی را در مورد این بیماری باید در نظر داشت که عبارتند از:

۱- جنس: بیماری در دخترها شایعتر است، در مطالعه يك گروه صد نفری در کودکان مبتلا، ۶۹ مورد دختر و ۳۱ مورد پسر گزارش شده است، ولی در اکثر بیماران مورد مطالعه ما، برعکس آمارهای موجود خارجی، پسر بودند (۴۲ مورد پسر و ۱۶ مورد دختر) از هر هزار فرد مبتلا به آرتريت روماتوئيد ۲٪ آنها را کودکان تشکیل میدهند.

۲- فصل: شاید شروع بیماری در ماههای پاییز و زمستان بیشتر باشد.

* تهران - خیابان مشتاق - شماره ۱۰۴

** مرکز پزشکی پهلوی، دانشکده پزشکی، دانشگاه تهران.

*** تهران - بیمارستان بهرامی

در يك مطالعه، ۴۶ مورد از ۱۰۰ کودک مبتلا به آرتريت روماتوئيد بيماری با تظاهرات عمومی آغاز شده است (۶-۱۲) و در ۳۳ مورد از آنها بيماری به شکل حاد شروع شده است، در ۴۳ نفر از بيماران، شروع بيماری با تب رمیانت و درد مفصلی همراه بوده و تنها در دو مورد درد مفصلی وجود نداشته است.

در مرحله برقراری، خشکی و سفتی صبحگاهی مفاصل از علائم خوب بيماری است، انواع راش و بثورات پاپولر در کودکان مبتلا مشاهده شده که ۲۰ تا ۷۰ درصد گذرنده و موقتی است. پاپول روماتوئيد و اريتم مارژينه نادر است، در بعضی موارد اريتم مولتیفرم دیده میشود. راشهای روماتوئيد بصورت ماکولهای دایره‌ای با بعد ۲ تا ۶ میلی‌متر بر رنگ ارغوانی بالیموئی وجود دارند، محل تظاهرات آنها در سینه و اندام فوقانی و انتهای است ولی گاهی ممکن است صورت گرفتار شود. این راشها ممتناوباً پیدا میشوند و ممکن است برای چند دقیقه تا بیشتر از ۴ سال پایدار بمانند. راش روماتوئيد ممکن است ۶ ماه تا سه سال مقدم بر تظاهرات آرتريت بر وزن نماید. پاپولهای روماتوئيد نادر و فقط يك مورد گزارش شده است نودولهای زیر جلدی در ۱۰٪ بيماران مشاهده میشود، وجود نودولها حاکی از شکل سخت بيماری است ولی ارتباطی با پیش آگاهی ندارد. اندازه نودول از چند میلی‌متر تا چند سانتیمتر است و مقاومت کیستیک داشته به پوست چسبندگی ندارد.

در بيماران ما فقط يك مورد راش روماتوئيد وجود داشته است. وجود تب در ۶۲ تا ۹۰٪ از بيماران گزارش شده و در ۲۴ تا ۳۷ درصد آرتريت روماتوئيد بالین، تب بصورت يك علامت اولیه است. در بيماران تب دار کم خونی شایعتر است. کالابرو Calabro (۳-۴-۵)، تب را در ۱۸ مورد از ۵۰ کودک مبتلا به بيماری مشاهده کرده که ۱۲ نفر آنها چند هفته تا ۹ سال قبل از بروز تظاهرات مفصل تب رمیانت داشته‌اند. در ۴۳ مورد از بيماران ما، تب رمیانت وجود داشته است.

وفور اسپلنومگالی و هپاتومگالی نیز در ۱۶٪ موارد گزارش شده و در ۲۵ درصد بيماران بزرگی غدد لنفاوی مشاهده شده است. بعقیده بای واترز (۲) بيمارانیکه دارای طحال بزرگ هستند در اواخر بيماری بطرف آمیلوئیدوز میروند. افزایش فشار ورید باب ندرتاً پیش میآید. در بیوپسی کبد انفیلتراسیون پری پورتال مشاهده شده است. شلی زینگر Schelisinger (۱۱)، بزرگی کبد، یرقان و اختلال عملی کبد در بيماران خود مشاهده کرده است.

۲۱ مورد از بيماران مورد مطالعه بزرگی غدد لنفاوی، ۱۴ مورد بزرگی طحال و ۴ مورد بزرگی کبد داشته‌اند.

۸- سابقه خانوادگی: وجود بيماری روماتوئيد در اقوام و فامیل بيماران مبتلا به آرتريت روماتوئيد کودکان، میان ۳٪ تا ۱۶٪ است. از مطالعات دوقلوهای مونوزیگوتیک و دی زیگوتیک مبتلا به آرتريت روماتوئيد به اثبات رسیده است که امکان دارد برای بيماری عامل ارت مغلوب یا غالب وجود داشته باشد. نزد خویشاوندان بيماران مبتلا، گاهی مثبت بودن عامل روماتوئيد یا علائم يك پولی آرتريت غیر فعال یا فعال مشاهده میشود. بای واترز (Bywaters) (۲) ۱۷۷ خویشاوند را مورد مطالعه قرار داده و نتیجه گرفته است که در ۹۳ خانواده آرتريت روماتوئيد کودکان وجود داشته است و ۹ تن از ۱۲۰ نفر افراد مرد و ۱۳ تن از ۱۵۷ نفر افراد زن، در ۹۳ خانواده مذکور، به آرتريت روماتوئيد فعال دچار بودند.

در این خانواده‌ها موارد زیادی اسپوندیلیت و نقرس مشهود شده است در مطالعه رادیوگرافی خویشاوندان جنس مؤنث، آرتريت اروزیو و در خویشاوندان جنس مذکر ساکروئیلایت شایعتر است.

علائم بيماری: شروع بيماری ممکن است با ابتلاء چهار مفصل یا بیشتر آغاز گردد و تقریباً ۱/۳ از موارد، بيماری بدین صورت شروع میشود. در بيمارستان بهرامی ۵۷٪ پاپولای آرتريت مراجعه کرده‌اند و شروع ۵۶ مورد از صد مورد بيماران مبتلا در بيمارستان تکراس پاپولای آرتريت بوده که از این عده ۴۶ مورد با شروع تدریجی و ۱۰ مورد با شروع ناگهانی گزارش شده است. در این شکل شروع تورم مفصل ممکن است کاملاً ناگهانی و یا بطور آهسته در يك مدت طولانی پیشرفت کند و درد و تورم مفصلی اغلب بطور قریب و در مفاصل کوچک همراه با محدود شدن حرکات آنها و قرمزی پوست اغلب وجود دارد.

شروع بيماری در ۳۰٪ موارد به شکل يك مفصلی گزارش شده است (۳-۷) و بعد از چند هفته مفاصل دیگر گرفتار میشوند و در ۱۰٪ موارد فقط در يك مفصل ثابت باقی میماند. مرض در این شکل در ۸۰٪ موارد آهسته و بتدریج شروع و برقرار میشود. در بيماران مورد مطالعه، فقط ۶ مورد با شکل يك مفصلی بيماری آغاز شد. این طریق ابتلا بطور شایع از مفاصل زانو شروع میشود ولی ممکن است از مفصل ران یا مچ دست و سایر مفاصل بدن نیز شروع شود. بطور اتفاق، بيماری ممکن است بشکل چند مفصلی آغاز گردیده ولی در آینده شکل يك مفصلی جانشین آن شود.

شروع بيماری ممکن است با تظاهرات عمومی همراه باشد، تب، بثورات پاپولر، بزرگی کبد، طحال و غدد لنفاوی، تورم زیر جلدی، پریکاردیت که هر يك ممکن است اولین نشانه‌های بيماری را به تنهایی یا با چند علائم دیگر با هم تشکیل دهند.

در ۲ تا ۱۵٪ موارد آرتروز کودکان تظاهرات چشمی بصورت ضایعات مزمنه، اجسام سیلبر، عدسی قرینه دیده میشود. شایعتر از همه ایریتیس حاد است که با عدم تساوی مردمک و میوزیس شناخته میشود. ضایعات چشمی اغلب قرینه و دوطرفی است.

تورم جسم سیلبر و نوار مشابه کراتوپاتی و کاتاراکت ممکن است دیده شود، تظاهرات چشمی چند سال بعد از ابتلاء مفاصل و ندرتاً چند سال قبل از شروع آن مشاهده شده است.

بای و آرتروز از ۱۸ مورد بیماران مبتلا ۹ مورد با ندرت کراتوپاتی گزارش کرده که شامل فیبروز قرینه است (۲). کاتاراکت بندرت پیش آمده و گلو گوم نیز نادرتر است. بیماران مبتلا به آرتروز روماتوئید باید هر سال توسط چشم پزشک معاینه گردد.

در بیماران ماضیه چشمی دیده نشده است.

۱/۴ از کودکان از دردهای مبهم شکم شکایت میکنند که از یک ساعت تا چند روز ممکن است طول بکشد.

در مواردیکه بیماری شدید است اختلال رشد قد و وزن در طفل مشاهده میشود که این نارسائی رشد بیشتر از ۲۵٪ میباشد. کوتاهی قد بخصوص در درمان کورتونی طولانی جهت بیماری، مشاهده شده است.

مفصل زانو و مچ دست و مفاصل کوچک متورم شده، انفیلتراسیون منتشر سینوویال و نسوج اطراف مفصل سبب بزرگی و تورم مفصل میگردد. در مفصل ممکن است مایع پیدا شده و عضلات اطراف آتروفیه شوند. حرکات مفصلی بتدریج محدود شده و منجر به آنکیلوز و از بین رفتن حرکت عضو میگردد. ضایعات مفصلی اکثراً قرینه و دوطرفی است.

در شکل یک مفصلی، ضایعه در یک مفصل مشاهده میشود و تغییرات فوق در مفصل مبتلا جاب توجه میکند.

ابتلاء ستون مهره ای ممکن است یکی از مشاهدات زودرس در آرتروز روماتوئید کودکان باشد که بیشتر در ستون مهره ای گردن است و سبب محدود شدن حرکات گردن میگردد. بعقیده زیف (Ziff) (۱۰-۱۴) در هم رفتن مهره های گردن در بالغین دلیل ابتلا به آرتروز روماتوئید در گذشته است. گاهی تغییرات ستون مهره ای سبب فشار به نخاع و منجر به عوارضی میشود که عمل جراحی را برای اصلاح آن ایجاب میکند (۱۰-۱۴).

در ۳٪ کودکان که از بیمارستان تکران گزارش شده ابتلاء مفصل ران اولین نشانه بیماری است. آرتروزی در این مفصل کمتر واضح میباشد و انقباض بصورت فلکسیون شایعترین علامت گرفتاری این مفاصل است.

تظاهرات قلبی بخصوص پریکاردیت در ۱٪ بیماران دیده میشود و ممکن است آنقدر خفیف باشد که از نظر بالینی جلب توجه

نکند و خود بخود بهبود یابد، در این مورد ندرتاً سکل بجا میگذارد و با عود میکند ولی در شکلهای متوسط یا شدیدتر علائم بالینی پریکاردیت تشریحی و با درموارد نادرتر پریکاردیت چسبنده دیده میشود. در یک مورد از بیماران بیمارستان بهرامی پریکاردیت چسبنده وجود داشته است. بعقیده بای و آرتروز کودکانیکه مبتلا به پلی آرتروز و پریکاردیت هستند همیشه گرفتار آرتروز روماتوئید میباشند. مدت وجود مایع در پریکارد از ۳ روز تا ۷ هفته گزارش شده و در ۵ مورد از ۱۲ مورد در یک گزارش عود پریکاردیت وجود داشته است. میوکاردیت و ابتلاء در بچه های قلبی (آئورت-میترال) بندرت مشهود شده است.

۱/۴ مرگ زودرس در آرتروز روماتوئید کودکان بعلتا ابتلا به بیماریهای قلبی است. در مواردیکه تظاهرات قلبی وجود دارد درمان کورتونی ابتدا بصورت تزریقی سپس بصورت خوراکی ضرور است. در بیماران مبتلا به پریکاردیت استفاده از آسپیرین و سالیسیلات بی نتیجه است و باید تا چند هفته درمان کورتونی ادامه پیدا کند.

علائم اختصاصی را دیولوژیکی در ابتدای آرتروز روماتوئید وجود ندارد ولی جهت تشخیص مسلم لازم است از مفاصل بیماران عکس برداری شود. تظاهرات رادیوگرافی عبارتند از:

۱- تورم نسوج نرم: زودرس ترین علامت در آرتروز روماتوئید کودکان و بالغین تورم نسوج نرم در مفصل مبتلا است که بارادیوگرافی مشخص میشود. ۲۵٪ از بیماران مطالعه شده در بیمارستان بهرامی تورم نسوج نرم داشتند. از مشاهدات نادر وجود کالسیفیکاسیون متاستاتیک در اطراف مفصل مبتلا در بعضی بیماران است.

۲- دمینرالیزاسیون: دمینرالیزاسیون در استخوانهای مفصل از مشاهدات زودرس بیماریست که همراه تورم نسوج نرم، مفصل مشاهده میشود و بعلتا پر خون و انفلاماسیون ایجاد میگردد.

۳- استئوپروز: گرچه استئوپروز در مفصل بستگی به سیر و پیشرفت بیماری دارد ولی در مراحل آخر بیماری، که مفصل بی حرکت میشود، استئوپروز یکی از علائم خوب و برجسته است. بیمارانیکه بمدت طولانی کورتیکواستروئید مصرف کرده اند علاوه بر استئوپروز موضعی مبتلا به استئوپروز عمومی که در ستون مهره مشخص تر است میشوند. ۳۱٪ بیماران مطالعه شده علائم استئوپروز در رادیوگرافی داشته اند. نوارهای شبه باند در قسمت متافیز استخوانهای دراز شبیه آنچه در لوسکوز مشاهده میشود در رادیوگرافی مشخص میگردد که اختصاصی نیست و نتیجه اختلال در رشد استخوان است.

۴- انهدام غضروف مفصل: انهدام کارتیلاژ مفصل و تغییر در فضای مفصلی از تظاهرات دیررس است و بدون استثناء همراه استئوپروز

لوکوپنی وجود دارد. لوکوپنی در ضمن تجویز املاح طلا دیده میشود. بنظر میرسد هیپرلوکوسیتوز نشانه یک انعکاس غیر اختصاصی بیماری انفلاماتوآر باشد زیرا در موارد زیادی از کودکان که بشکل فعال بیماری مبتلا بوده اند افزایش گلبولهای سفید و پلی نوکلرها در هیچ زمان از دوره بیماری مشاهده نگردیده است. وجود ائوزینوفیل بیشتر از ۵٪ در ۵۵٪ کودکان بیمارستان تکراس ممکن است ثانوی و به علت استفاده از دارو باشد. سرعت رسوب گلبولی یک آزمون غیر اختصاصی است که عوامل زیادی روی آن دخالت دارند و تنها تست منحصر بفرد و قابل استفاده برای تشخیص دوره های شدید و فعال بیماریست. در طول بیماری تغییرات زیادی پیدا میکنند. در مواردیکه علائم بالینی تظاهر میکند افزایش قابل توجهی نشان میدهد. در مواردیکه نزد بیماران با وجود علائم بالینی سدیماناسیون افزایش نداشته باشد دلیل شکل خفیف بیماریست. در شکل یک مفصلی فعال سدیماناسیون بالاست اگر چه ممکن است طبیعی باشد. C.R.P.، این تست در ۳۱٪ کودکان مبتلا به آرتریت روماتوئید مثبت است، در بیمارستان بهرامی ۴۸٪ این آزمون مثبت بوده است. این آزمایش ارتباط نزدیکی با سدیماناسیون دارد، در مواردیکه سدیماناسیون بالاست این آزمون مثبت است. آزمون کاذب مثبت اغلب مشاهده میشود.

معمولا این بیماران افزایش شدید اسیداوریک را نشان نمیدهند بطوریکه در ۴۴ بیماریکه اسیداوریک اندازه گیری شد فقط دو مورد مقدار اسیداوریک بیشتر از ۶/۵ میلیگرم در ۱۰۰ سانتیمتر مکعب خون بوده است. پروتئین های سرم تغییرات غیر اختصاصی و ثانوی نسبت به واکنش التهابی نشان میدهند. مقدار پروتئین کلی سرم بندرت پائین آمده است. مقدار آلبومین در ۲۰٪ بیماران کاهش یافته است، شاید این کاهش ارتباط با سختی بیماری داشته باشد. بعقیده یرمی (Yermy) (۱۴) انهدام آلبومین در بدن و کاهش آن در خون ارتباط به درجه شدت انفلاماسیون دارد. در ۸۰ بیمار که برای آنها آزمایش شده آلفا یک گلبولین افزایش نشان نداده است. در چند مورد از بیماران بتا گلبولین افزایش داشته است که علت آن معلوم نیست و دلیلی برای آرتریت روماتوئید کودکان نیست.

آلفا ۲ گلبولین درشش بیمار از هشت بیمار مورد آزمایش افزایش داشته است. افزایش گاما گلبولین یک حالت اختصاصی در این بیماریست که در حدود ۵٪ مشاهده میشود. در بیمارستان بهرامی فقط ۲۰٪ در امتحان الکتروفورز افزایش گاما گلبولین را نشان داده اند و این بدان علت است که برای تمام بیماران الکتروفورز انجام نشده است. آنتی استرپتولیزین (۵)، ۱۶۰ مورد از ۷۲۰ بیماری که برای

و تورم نسوج نرم مشاهده میشود. انهدام غروف مفصل باعث خوردگیهای استخوانی در محل های غضروف و تولید کیستهای کاذب بعلت پرولیفراسیون سینوویال و تغییر شکل استخوان و کاهش ارتفاع و باریک شدن فضای مفصل میگردد. علامت شبیه به بید خوردگی استخوان در قسمتهای کرب استخوانهای دست مشهود است.

۵- پریوستیت: یکی از علائم زودرس و دیررس وجود پریوستیت در متاکارپ و فلانژها همراه با تورم است. پر خونی مزمن علت این واکنش پریوست است و شیوع آن در کودکان بعلت افزایش عروق زیر پریوست بیشتر از اشخاص بالغ است.

۶- اختلالات رشد استخوان: رشد بیشتر از حد استخوان امکان دارد نتیجه افزایش مقدار تغذیه مرکز استخوان باشد. افزایش سن استخوانی بعلت افزایش حجم خون و تغذیه بیشتر استخوان پیش می آید. رشد کمتر از حد در انتهای استخوانها منعکس کننده آتروفی عضلات و استخوان است.

۷- در رادیوگرافی ریه، پنومونی ندولر مقاوم در آرتریت روماتوئید کودکان گزارش شده و در عرض سالها ممکن است منجر به ایجاد حفره گردد.

علائم آزمایشگاهی:

کم خونی- هموگلوبین کمتر از ۱۰ گرم در ۱۰۰ سانتیمتر مکعب خون و یا هماتوکریت کمتر از ۳۴٪ در ۳۹٪ تا ۵۶٪ از ۱۰۰ کودک مبتلا به آرتریت روماتوئید کودکان تکراس مشاهده شده است (۱). کم خونی مشخصات بخصوصی ندارد و بیشتر در سیر بیماری مشخص میشود، مدت آن ممکن است از چند ماه تا چند سال باشد، بیشتر نتیجه کمبود تغذیه و از دست رفتن خون در مدفوع در اثر استفاده طولانی از سالیسیلات و کورتن است. خونریزی در ۷۸٪ این بیماران مشاهده میشود. مطالعات لوئیز (Levis) (۱۵) نشان داده است که این بیماران دارای یک مشی همولیتیک خفیف و مغز استخوان دارای فعالیت هیپر پلاستیک در عناصر اریترئیدی است. آهن سرم معمولا کاهش دارد ولی این بیماران به درمان آهن خوب جواب نمیدهند با استثنای گروهی که کمبود تغذیه دارند. لوکوسیتها - تعداد گلبولهای سفید در ۵۰٪ موارد بیشتر از ۱۲ هزار در میلیمتر مکعب است و در مواردیکه بیماری شدید و حاد است ۸۶ هزار لوکوسیت در میلیمتر مکعب همراه با پلی نوکلئوز گزارش شده است. در بیمارستان بهرامی ۸۵٪ بیماران لوکوسیتوز داشتند. در بالغین هیپرلوکوسیتوز در ۲۵٪ موارد مشهود است. در موارد بهبود تعداد گلبولهای سفید طبیعی و حتی لکوپنی دیده میشود. در شکلی از بیماری نزد اشخاص بالغ بنام سندرم Felty،

و کمتر از ۵٪ در روماتیسم مثبت است. بر خورد به فاکتورهای آنتی نوکلئور در نفروز و پورپورا آنافیلاکتوئید کمتر از ۴٪ است.

پیش آگاهی: آرتريت روماتوئيد کودکان بندرت سبب مرگ میشود. و در اکثر موارد سخت با تدابیر درمانی بهبود پیدا میکند. نسبت مرگ و میر در این بیماری به تنهایی در حدود ۴ تا ۵٪ است. بنظر میرسد بیشتر از این حد، مرگ و میر مربوط به عوارض بیماری و دارویی باشد. از ۲۱۶ موردیکه بای واترز گزارش داده ۹۵ نفر در مدت یکسال تا ۱۲ سال فعالیت خود را از دست داده و خانه نشین شده اند. بیمارانیکه مبتلا به شکل يك مفصلی هستند چنانچه بهبود پیدا کنند دائمی است و کمتر بیماری عود و رجعت میکند، بشرط اینکه دوره بهبود کمتر از سه سال نباشد. نودول زیر جلدی حاکی از طولانی بودن بیماریست، در صورتیکه مثبت بودن فاکتور روماتوئيد دليل شدت بیماری می باشد. سیر و پیشرفت بیماری مربوط به شدت پلي آرتريت، تغییر شکل مفصل، محدودیت حرکت وجود یساعدم آرتريت Erosive است و مسلماً تدابیر درمانی و فیزیوتراپی در پیش آگهی بیماری مؤثر است.

درمان دارویی: برای تسکین درد و برطرف کردن التیام از سالیسیلات و یا آسپیرین استفاده میشود. این داروی سودمند بمقدار ۸۰ تا ۱۲۰ میلی گرم برای هر کیلو گرم وزن بدن در روز برای چند هفته استفاده میشود، وقتی آرتريت بیمار تخفیف یافت مقدار دارو به ۵ تا ۶ سانتیگرم برای هر کیلو گرم وزن بدن کاهش پیدا میکند و ادامه داده میشود.

کورتیکواستروئید - استفاده از استروئید در درمان آرتريت روماتوئيد وقتی انجام میشود که دیگر تدابیر درمانی نتواند تظاهرات بیماری را کنترل و یا اینکه عوارض بیماری کودک را تهدید به مرگ کند. استفاده از کورتیکواستروئيد در آرتريت روماتوئيد کودکان باعث میگردد تب بیمار کاهش پیدا کند، حال عمومی و اشتهای بیمار بهبود یابد، تورم و خشکی مفاصل برطرف شود، پریکاردیت و ایریدوسیکلیت متوقف شود و بزرگی کبد وطحال و نودول زیر جلدی کاهش پیدا کند، ولی بهیچوجه این دارو جلوی گیری از آرتريت اروزیو Erosive نمیکند و اغلب در طول مدت بیماری برای بهبود بیمار باید مقادیر دارو را زیادتر کرده تا جائیکه ممکن است با مقادیر زیاد بهبودی حاصل نشود. کورتیکواستروئيد را در موارد زیر نباید در آرتريت روماتوئيد کودکان مصرف کرد:

- ۱- شکل های خفیف و متوسط بیماری که دارای تورم و درد جزئی در مفاصل باشند بهتر است با سالیسیلات درمان شوند حتی اگر جواب به درمان با سالیسیلات خفیف و آرتريت پایدار بماند.
- ۲- بیمارانیکه دارای تظاهرات شدید بیماری همراه تب و کم خونی

آنها آزمایش مذکور انجام گردیده ۲۲٪ آنتی استرپتولیزین بالاتر از ۲۵۰ واحد تود در يك سانتی متر مکعب خون بوده است و همسانطوریکه قبلا ذکر گردید ۴۵٪ کودکان مبتلا به آرتريت روماتوئيد قبل از شروع بیماری مبتلا به عفونت مجاری فوقانی تنفس با بتا استرپتو کوك همولیتیک میشوند. کمپلمان سرم طبیعی است یا مختصر افزایش دارد. امتحان ادرار در موقع تب مختصری پروتئینی است. بر خورد به موارد مثبت ضد گاما گلوبولین در کودکان مبتلا به آرتريت روماتوئيد به دو عامل بستگی دارد: یکی سن ابتلاء و دیگر فعالیت بیماری در زمان شروع.

عامل روماتوئيد:

عامل روماتوئيد يك ما کرو گلوبولین ۱۹۶ است که ۶۰٪ تا ۷۰٪ در افراد بالغ مبتلا به آرتريت روماتوئيد مثبت است در صورتیکه در کودکان در ۱۵٪ موارد مثبت می شود.

شایعترین آزمونهای قابل استفاده در آرتريت روماتوئيد عبارتند از:

۱- آزمون Latex

۲- Sensitized sheep agglutination

۳- Bentonmite particle test

آزمون لاتکس در تعدادی از بیماران و کودکان که آرتريت روماتوئيد نداشته اند نیز بطور کاذب مثبت بوده است و این آزمون امروزه در آرتريت روماتوئيد ارزشی ندارد فقط ۲۰٪ مثبت وجود دارد.

آزمایش روزوالر:

يك آزمایش بسیار خوب و حساس برای آرتريت روماتوئيد کودکان است. این آزمون نزد بسیاری از کودکان با ارقام $\frac{1}{28}$ تا $\frac{1}{112}$ واحد S.S.A.T. مثبت است، فقط ۱۰٪ آزمونها بالاتر از این حد است که تست تشخیص قطعی در آرتريت روماتوئيد بشمار میرود. ولی اخیراً فوری گیامی Forrigiami (۱۲) با اصلاحاتی که در این تست انجام داده توانسته است در ۳۳ بیمار از ۳۵ بیمار یعنی ۹۴٪ آنتی گاما گلوبولین را جدا ساخته و از این راه به تشخیص برسد.

سلول LE در ۳٪ تا ۵٪ بیماران در دوره بیماری مشاهده میشود و اغلب گذرنده و موقتی است. در موارد خفیف بیماری و با اشکال يك مفصلی بطور اتفاق و موقتی ممکن است سلول LE مشاهده شود. هاریسن Harisin (۱۷) و همکارانش وجود عامل آنتی نوکلئور را در ۶۰٪ مبتلایان به آرتريت روماتوئيد جوانان گزارش کرده اند، در صورتیکه Ziff (۱۷-۱۳) این فاکتور را ندرتاً در کودکان ملاحظه کرده است. مثبت بودن فاکتورهای آنتی نوکلئور در بیماری درماتومیوزیت ۱٪، اسکرودرمی ۵۰٪، کولیت اولسرو ۲۳٪

باشند با سالیسیلات دو سود و تدابیر درمانی دیگر بهبود پیدا میکنند و نباید کورتیکواستروئید مصرف کنند.

۳- چنانچه بیمار مبتلا به آرتريت روما توئید، مبتلا به سستی سمی و آرتريت چرکی شود نباید برای او استروئید تجویز کرد.

۴- چنانچه بیماران آرتريت روما توئید مبتلا به دیسابت، زخم معده و اثنی عشر، نورز، پسیکوز، هپرتانسیون و بیماریهای مزمن کلیه شوند، تجویز کورتیکواستروئید مجاز نیست.

۵- نظر باینکه تب مدتهای مدید قبل از شروع تظاهرات بیماری ممکن است وجود داشته باشد برای کاهش تب نباید از استروئید استفاده کرد.

مواردیکه استفاده از کورتیکواستروئید در آرتريت روما توئید مجاز است:

۱- برای کودکانی که مبتلا به ایرید و سیکلیت و ایریتیس هستند و کوری آنها را تهدید میکند، استروئید بصورت موضعی و عمومی توصیه میشود با وجود چنین درمانی ممکن است ایرید و سیکلیت پیشرفت کرده و منجر به کوری گردد.

۲- کودکانی که تب بالا همراه با تظاهرات شدید مفصل دارند و بدرمان با سالیسیلات جواب نمیدهند.

۳- بیمارانی که دارای پریکاردیت شدید هستند - بای و اترزولیتمن در مطالعه ۲۴ مورد پریکاردیت که ۱۲ نفر آنها با کورتیکواستروئید و بقیه با سالیسیلات درمان شده اند در هر دو گروه مرگ و میر بیک نسبت مشاهده کرده اند، با وجود این استفاده از کورتون در پریکاردیت سریعاً باعث بهبود بیمار میگردد. در مان باید چندماه ادامه پیدا کند تا اینکه تصویر قلب با اندازه طبیعی بازگشت نماید.

۴- کودکانی که دارای تظاهرات مفصلی شدید و قادر به فعالیت روزانه نیستند و درمان سالیسیلات در آنها مؤثر واقع نشود - در اینگونه موارد درمان با ۱۰ میلیگرم پردنیزولون در روز شروع میشود و چنانچه بعد از ۴۸ ساعت علائم بهبود مشاهده نشود مقدار دارو را تا ۲۰ میلیگرم در روز میرسانند و چند هفته درمان را ادامه میدهند، سپس با کنترل علائم بیماری مقدار دارو را به کمتر از ۱۰ میلیگرم در روز کاهش میدهند و این درمان را برای هفتهها و در موارد شدید ماهها ادامه میدهند، این بیماران استعداد زیادی به اولسر معده و اثنی عشر دارند (۵٪-۱۰٪). استفاده از کورتون با مقادیر زیاد نسبت ابتلای به زخم معده را نزد آنها به ۲۰٪ افزایش میدهد از اینجهت باید مقادیر کمتر از ۱۰ میلیگرم در روز نزد آنها تجویز گردد.

هولاندر اولین پزشکی بود که تزریق استاتیدرو کورتیزون را در مفصل بیماران انجام داد و مشاهده نمود^{۱۰} از بیماران بطور قابل

ملاحظه بهبود می یابند ولی این بهبود خفیف و موقتی است، بی شك این طرز درمان طرفدارانی دارد زیرا بایك تزریق داخل مفصل ممکن است بهبود موقتی بیشتر از چند ماه برای كودك ایجاد شود. بکودکانی کورتیزون داخل مفصل تجویز میگردد که مبتلا به تورم شدید در يك یا دو مفصل باشند و یا در بیمارانی که بعلى تجویز کورتون از راه عمومی و استفاده از املاح طلا ممکن نباشد، ولی همیشه جواب درمان با تزریق داخل مفصل میدرو کورتیزون مساعد نیست. بعضی مفاصل بعلى نامعلوم بدرمان جواب نمیدهند و یا اینکه واکنشهای موضعی کریستالهای کورتیکوئید تورم را تشدید میکنند. تأثیر املاح طلا در درمان آرتريت روما توئید افراد بالغ در ۳۰ مورد مطالعه و تحقیق شده و باسنشای ۲ تا ۳ مورد به ثبوت رسیده است و این دارو میتواند کمک قابل توجهی به بیماران بکند. فرآورده قابل استفاده در کودکان بصورت تیمومات سدیم است که هر هفته ۲۵ میلیگرم داخل عضله برای مدت ۲ تا ۲۴ هفته تزریق میشود. چنانچه كودك بهبود پیدا کند تزریق هر دو هفته و سپس هر سه یا چهار هفته برای مدت نامحدود ادامه می یابد. در کودکان بعد از هر تزریق ملح طلا درد و تورم مفصل تشدید میشود ولی این علائم بعد از ۵ یا ۶ تزریق از میان میرود. در بعضی کودکان درد و تورم متوسطی بعد از هر تزریق در محل ثابت میماند که در این صورت باید از تجویز آن خودداری شود. عقیده عمومی بر اینست که سمیت این دارو نزد کودکان خفیف است و املاح طلا کمتر از کورتیکواستروئید اثر سمی دارد و تاکنون کودکی از تجویز ملح طلا نمرده است، با وجود این عوارض نظیر درمانیت Exfoliative، استئوماتیت، فانژیت، گلوستیت، کولیت، هپاتیت، آنمی آپلاستیک و عوارض سیستم عصبی و کلیوی در تعقیب استفاده از این دارو در کودکان مشاهده میشود.

Endometacin با فرمول $C_{19}H_{10}NO_4Cl$ يك داروی ضد انفلاماتوآر آنالژیک و آنتی بیوتیک است که در سالهای اخیر در درمان آرتريت روما توئید وارد شده است، استفاده از این دارو در افراد بالغ نتایج خوبی داشته است. بطور کلی لوکی بهبود قابل توجهی را در ۶۶٪ از ۱۸۰ بیمار گزارش میدهد. مرگ ناگهانی در کودکان در اثر استفاده از این دارو توسط ژاکولوس Jacolus و شازی Shazy گزارش شده است، بدین دلیل از این دارو تا مشخص نشدن نتایج بیشتر نباید در طب اطفال استفاده کرد.

فنیل بوتازون - کلیه فرآوردههای این دسته از داروها تأثیرات سمی در کودکان دارد و باید با احتیاط نزد مبتلایان به آرتريت روما توئید تجویز شود.

Chloroquine - بعلى تأثیر سمی نباید در درمان آرتريت روما توئید

خلاصه و نتیجه

۵۸ مورد آرتریت روماتوئید از بیمارستان بهرامی در طول مدت ۱۰ سال گزارش شده که ۴۲ نفر پسر و ۱۶ نفر دختر، ۳۵ نفر بیشتر از ۶ سال و ۲۳ نفر کمتر از ۶ سال داشتند و کمترین سن، شیرخوار ۱۸ ماهه و مسن‌ترین آنها ۱۶ ساله است.

آرتریت روماتوئید کودکان معمولاً در مفاصل کوچک و قرینه بصورت درد و تورم مفصلی تظاهر میکند. پیشرفت آرام و تدریجی داشته منجر به آنکیلوز مفصلی میشود. آسپیرین و در بعضی موارد کورتون، املاح طلا داروهای ضد مالاریائی در متوقف کردن بیماری اثر نیکویی دارد.

کودکان استفاده شود چون باعث کاهش درد میشود بی اینکه تغییرات واضحی در رتین مشاهده شود.

Cyclophosphamide، فوسدیک در ۱۹۶۸ نتایج خوبی در تجویز این دارو در نزد مبتلایان به آرتریت روماتوئید افراد بالغ گزارش میدهد، ولی استفاده از این دارو در اطفال مبتلا به آرتریت روماتوئید تحت بررسی است. برای پایدار ساختن مفاصل مبتلا از لحاظ حرکت و جلوگیری از تغییر شکل باید کودک تا حد تحمل برنامه ورزشی و فعالیت داشته باشد، عدم حرکت مضر و سرعت مفاصل بطرف ثبوت و تغییر شکل سوق داده میشود. در اکثر موارد سرکوبی درد و التهاب بوسیله آسپیرین اجازه فعالیت به کودک داده و میتواند از برنامه‌های ورزشی ملایم استفاده کند، ساعات بازی کودک باید بطوری تنظیم شود که حرکات مورد احتیاج مفصل بنحو ملایمی انجام پذیرد.

REFERENCES:

- 1- Barkin. R.E; Stillman. Y.S; and pottec; T-A; Spondylitis of Juvenile Rheumatoid Arthritis. New Eng. J. Med, Vol. 133, Page 107-110, 1963.
- 2- By Vaters E-G-L; and Amell, B M. Monoarticular Arthritis in Children. American Rheum. Dis. Vol. 24, Page 110-122, 1963.
- 3- Calarabo- J; and Marchesamo J. M., Report of Case with Juvenile Rheumatoidamest J. Ped. Vol.68, Page 983-987, 1966.
- 4- Calarabo. J. Ceusbent Cement. Juvenile Rheumatoide Arthritis, Arth. Rheu. Vol. 9, Page 82-87, 1966.
- 5- Calarabo J. and Marchesamo, J.M; Rash Associated with Juvenile Rheumatoid Arthritis. Arth Rheum. Vol. 9, Page 830-866, 1966.
- 6- Calarabo J. and Marchesamo. Current Concepts Juvenile Rheumatoide Arthritis. New Eng.-J. Med. Vol. 177, Page 690-699. 1967.
- 7- Calarabo, J. and Marchesamo J.M; Fever Associated with Juvenile Rheumatoide Arthritis. New Eng. J. and vol. 276, Page 11-18, 1967.
- 8- Cassides, J.T. Brodes J.L. and Marlel. Monoarticular Juvenile Rheumatoide Arthritis. J. Ped. Vol. 70, Page 667-673. 1967.
- 9- Jacobes J.C. Sudden Death in Arthritis Children Receiving Large Dose of Endometocid, A.M.A. Vol. 99, Page 932-944, 1967.
- 10- Krmerich H K. Drxler F; and Hansen. Antinucler Factor in Children Rheumatic Dis. J. Ped. Vol. 69, Page 1039-1043, 1966.
- 11- Shaller, J; and Wedgewood R.G. Letter to Editor, Classification of Juvenile Rheumatoid Arthritis. New Eng. G. of Med. Vol. 277, Page 1374, 1967.
- 12- Calarabo, J. Marchesamo J. M, The early Natural History of Juvenile Rheumatoid Arthritis. Med. Ped. of North America. Vol. 32, Page 367-387, 1968.
- 13- Eari J. Brewer Jr. M.D. Major Problem in Clinical Pediatrics Juvenile Rheumatoid Arthritis. Vol. 6, Page 1-221, 1970.
- 14- Schaller, J. M.D; and Ralph, J. Wedgewood. Hepatic Involvements in Juvenile Rheumatoid Arthritis G. Ped. Vol. 77 Page 203, 1970.
- 15- John J. Calabus M. D. Management of Human Rheumatoid Arthritis G. Ped. Vol. 77, Page 255-304, 1970.
- 16- Holander M.D. Arthritis and Allied Conditions of Juvenile Rheumatoid Arthritis 7 ed. Page 220-268, 1966.
- 17- Diagnosis of Lupus Erythematodus and Rheumatoid Arthritis in Children. The Ped. of North America. Vol. 18, Page 41, 46, 1971.